

Dohaprotokollet – Opposition drar upp riktlinjer för Syrien efter Assad

Att Assads dagar är räknade torde stå allt klarare. Det är därför intressant och viktigt att ta del av hur oppositionen tänker sig det nya Syrien.

Följande text utgörs av det s k Dohaprotokollet, som påstås vara antaget under ett möte i Qatar 4-11 november 2012, anordnat av *Syriens nationella råd*, SNC.¹ Protokollets 13 punkter fastslår vad man avser göra om oppositionen segrar.

Dokumentet är närmast chockartat för den som hoppas på en progressiv utveckling av upproret i Syrien (det innehåller långtgående eftergifter för västimperialismen och grannstaterna, utlovar brytning med Hizbollah och palestinierna, säger sig ha som mål att upprätta en islamisk stat osv, samtidigt som inget sägs om demokratiska rättigheter, rättigheter för minoriteter – kurder, kristna, alawiter... – osv). För en revolutionär socialist finns det knappast någon av punkterna som kan anses vara värd att stödja.

Dokumentet har varit känt sedan åtminstone 6 december, då det publicerades i en algerisk tidning av den kände algeriske journalisten Nouredine Merdaci.² Eftersom ingen dementi har kommit från SNC eller den bredare oppositionskoalitionen *Syriska nationella koalitionen av revolutions- och motståndsstyrkor*, som bildades i samband med Doha-mötet, blir slutsatsen att det sannolikt är autentiskt, även om det kan framstå som en ren provokation. Och om det är äkta, tänker man verkligen försöka genomdriva det efter Assads fall, eller är syftet bara att uppvisa en lockande fasad inför de internationella uppbackarna (för att försäkra sig om deras stöd)? Eller är det trots allt en bluff, en provokation – och vad betyder detta i så fall och vilka är ansvariga för falskariet? Framtiden kommer att ge svaret.³

Hur stort inflytande koalitionen som påstås stå bakom dokumentet har inne i Syrien är oklart, men internationellt har den stor tyngd. Detta visas bl a av det faktum att den erkänts som Syriens officiella regering av en rad arabstater, bl a Saudiarabien, Qatar, Bahrein och Kuwait, liksom fått uttalat stöd av många andra länder med NATO-länderna USA, Frankrike, Storbritannien och Turkiet i spetsen.

Det finns givetvis andra oppositionsgrupperingar än denna koalition. Till dem hör islamistiska fundamentalister, s k salafister (al Qaida och liknande), vars framtidsvisioner är betydligt värre än de som koalitionen representerar.⁴ Det finns också inne i Syrien progressivare riktningar, ofta enbart organiserade lokalt, men de verkar sakna fast nationell organisering och har inte framlagt politiska program om hur de vill förändra Syrien.

För att motverka de reaktionära riktningarna börjar det att bli allt viktigare att de sekulära, progressiva och socialistiska krafterna organiserar sig kring egna politiska målsättningar som alternativ till reaktionärerna och försöker vinna anslutning till detta. Annars är risken stor att det spårar ur i Syrien.

¹ SNC, förkortning av *Syrian National Council* (på svenska används ibland förkortningen SNR), är den mest välkända politiska oppositionsgruppen i Syrien. Den är en sammanslutning av flera oppositionsgrupper som formellt bildades i Istanbul 23 augusti 2011. De flesta rådsmedlemmarna befinner sig utomlands, dvs är exilpolitiker. Vid det aktuella mötet i Qatar bildades en bredare oppositionskoalition, kallad *Syriska nationella koalitionen av revolutions- och motståndsstyrkor*, med den f d imamen Moaz al-Khatib som ordförande. Denna koalition gör anspråk på att bli internationellt erkänd som Syriens officiella regering.

² Se Nouredine Merdaci: [Road Map Drawn Up by Syrian Traitors to Serve Imperialists, Gulf Monarchies](#) (engelsk översättning publicerad av *Clearinghouse*).

I sin kommentar till ”protokollet” påstår Merdaci, som sannerligen inte sympatiserar med rebellerna, att det förhandlades fram i ett slutet rum. Så här beskriver han att det gick till: “Men för att uppnå det beordrade Qatar – enligt källor som är bekanta med frågan – de syriska ’motspelarna’ att ’nä’ en överenskommelse som villkor för att få lämna rummet de hade tilldelats. Det betyder att den ’syriska oppositionen’ hade en pistol riktad mot huvudet som tvingade den att uppnå denna minimiöverenskommelse. Qatars premiärminister, shejk Hamad bin Jassim bin Jaber al-Thani, deltog personligen i överläggningarna.”

³ Marxistarkivet försöker undersöka om det kan vara en förfalskning. Återkommer om det framkommer fler uppgifter i frågan.

⁴ Om salafisterna och de s k jihadisterna, se [Jihadister i Syrien](#) .

Den följande översättningen (här något modifierad) av Dohaprotokollet är utförd av Sissela Björnsson och publicerades ursprungligen med en inledande kommentar på webbplatsen www.fib.se.⁵

Martin Fahlgren 18/12 2012. Kompletterat/reviderat 19/12.

1. Syrierna skall minska antalet soldater i den syriska armén till 50 000;
2. Syrierna skall hävda sin rätt till suveränitet över Golan enbart med politiska medel. Båda parter skall signera fredsöverenskommelser under Förenta staternas och Qatars beskydd;
3. Syrien måste under överinseende av Förenta staterna göra sig av med alla sina kemiska och biologiska vapen och alla missiler. Denna operation måste verkställas i Jordanien;
4. Att återkalla varje anspråk på Liwa Iskenderun (Alexandretta) och till Turkiets favör dra sig tillbaka från en del gränsbyar bebodda av turkmener i "muhafazahs" i Aleppo och Idlib;
5. Att driva ut alla medlemmar av Kurdistans arbetarparti och utlämna de som efterlysts av Turkiet. Detta parti skall läggas till på listan över terroristorganisationer;
6. Att annullera alla undertecknade överenskommelser och kontrakt med Ryssland och Kina som berör markborringar och krigsmaterial;
7. Att tillåta Qatar att dra en gasrörledning genom syriskt territorium mot Turkiet och sedan vidare till Europa;
8. Att tillåta en vattenledning att passera genom syriskt territorium från Atatürkdammen till Israel;
9. Qatar och Förenade Arabemiraten lovar att återuppbygga det som har blivit förstört genom kriget i Syrien på villkor att deras företag har exklusivt tillträde till kontrakt för återuppbyggnad och för utnyttjande av syrisk olja och gas;
10. Att avsluta relationerna med Iran, Ryssland och Kina;
11. Att avbryta relationerna med Hizbollah och med palestinska motståndsrörelser;
12. Den syriska regimen skall vara islamisk och icke salafidisk;
13. Denna överenskommelse kommer att träda i kraft så snart makten är erövrad (algeriska redaktörens not: av oppositionen).

⁵ Se <http://www.fib.se/utrikes/item/2266-dohaprotokollet>